

Rooseveltove nujni klic k miru - Protest ameriških Čehov

Ameriški predsednik napravil poizkus, da v zadnjem trenutku prepreči svetovno klanje. — V poslanci evropskim velesilam apeliral na te, naj rabijo pamet in ne sile. — Hitlerjeve nove zahteve poostrele evropsko situacijo.

Washington, D. C. — Tako rekoč v zadnjem trenutku, predno se vname grozeči vojni požar v Evropi, je ameriški predsednik Roosevelt dvignil svoj glas in z nujnim klicem pozval vse prizadete stranke, naj raje uporabljajo razum, kakor pa silo pri reševanju zadeve, zaradi katere utege izbruhni usodni konflikt.

Tako preteča se je zdela predsedniku situacija in poslanci v Evropi, tako nujna, da se mu je uvidel potrebno, ne čakati z njo, do jutra, marveč odposlal jo je v polnočnih urah med nedeljo in ponedeljekom. Na Hitlerja in na Beneša, predsednika Čehoslovaške, se je Roosevelt obrnil osebnostno, dočim je isto poslanico naslovil na Anglijo in Francijo potožnega tajnika Hulla.

V apelu, katerega je predsednik, skupno s Hullom, se odzval cel dan v nedeljo, se je poudarjalo, da je mir v Evropi, ako ne celo vsa sveta, v neposredni nevarnosti, in se je opotepalo, kakšne grozotne posledice bo imel grozeči konflikt. Glede Zed. držav je predsednik omenil, da nimajo nikakoli političnih zapletljivosti v tujem jeziku in da je vrhovna želja njih prebivalstva, da žive v miru, toda izrekel je svarilo, da "v slučaju splošne vojne stoji pred dejstvom, da ne bo noben narod mogel ubežati v večji ali manjši meri posledicam take svetovne katastrofe". Izdal se je nadalje poziv, naj se vsi narodi spomnijo slovesnih obveznosti, ki so jih prostovoljno položili v Kellogg-Briandovem mirovnem paktu v 1928, namreč, da bodo spore poravnali samo z mirnimi metodami.

"Prepričan sem," je vzkliznil predsednik, "da ni noben problem tako težek, da bi ne mogel biti pravično rešen z uporabljanjem razuma raje kakor uporabljanjem sile." Končno je apeliral v imenu 130 milijonov ameriškega prebivalstva, naj ne ukinejo pogajanj za mirno poravnavo, češ, dokler se pogajanja nadaljujejo, se težkoče lahko poravnajo; kakor hitro pa se razbijejo, se razum umakne surovi sili.

Veliko vprašanje je, ali bo ta mirovna poslanica miroljubnega predsednika miroljubne Amerike imela kaj uspeha. V Evropi so namreč strasti že do take skrajnosti razpaljene, da ima pamet že zdaj kaj malo besede. Iz zadnjih poročil se razvidi, da je treba le male iskricke do izbruha požara. Predvsem je Hitler stavil take gorostasne nove zahteve na Čehoslovaško, ki se morajo izpolniti do 1. oktobra, da jih je bila ta prisiljena gladko odbiti, na kar so se vrtnili v nedeljo popoldne in zvečer v Londonu mrzlične konference voditelj angliške in francoske vlade, na katerih se je baje sklenilo, da boste to pot zavzeli ti dve državi ostrejšo stališče napram Hitlerju in bo-

ŽRTVE ORKANA

Nad 600 jih izgubilo življenje med viharjem.

Boston, Mass. — Katastrofalni vihar, ki je divjal zadnji teden po vzhodnih državah, je zapustil za seboj tako razdejavanje, da bo potrebnega dosti časa, predno se bodo mogle odstraniti vse razvaline in ugotoviti natančno, koliko škoda je ta usodni dogodek pravzaprav povzročil. Do konca zadnjega tedna se je moglo ugotoviti, da je bilo človeških življenj izgubljenih 661. Materijalna škoda pa sega do 300 milijonov dolarjev.

POLJAKI SE PRODAJAJO

Valenciennes, Francija. — Nazijem se je s svojo propagando posrečilo, da so pridobili za se ne samo uradne poljske vlade v Varšavi, marveč, da se jim je prodalo tudi dosti privatnih Poljakov. Tako je morala zadnji petek nastopiti policija v mestu Fresnes in razkropiti kakih 50 Poljakov, ki so z nazijsko zastavo, svastiko, napravili obhod po mestnih ulicah, zahtevajoč neodvisnost za kakih 200.000 Poljakov, ki prebivajo v severni Franciji in ki so se po svetovni vojni kot premogariji priselili v Francijo. Pri več aretacijah je policija našla izkaznice nemške delavske fronte in priznali so tudi, da so bili plačani od nazijev po 12 frankov na mesec.

AMERIKANCI NA ČEŠKEM OPOZORJENI

Washington, D.C. — Izravninski departament je zadnji petek poročal, da je ameriški poslanik v Pragi izdal opozorilo vsem Amerikancem na Čehoslovaškem, naj zapuste državo, češ, da jim vsak čas ute, ne to ostati nemogoče. Po izkazih je bilo s 1. januarjem na Čehoslovaškem 5.190 Amerikancev, vendar se domneva, da jih je zadnje tedne dosti odptovalo.

TUDI BOLGARIJA PRIŠLA Z ZAHTEVAMI

Berlin, Nemčija. — Kot se zdi, so naziji s svojo zahtevo po sudetskih Nemcih sprožili po celih Evropi gibanje za revizijo mirovnih pogodb in preureditev meja. Tako govore poročila, da namerava Bolgarija zahtevati od Rumunije ozemlje Dobrudža, ki ji je bilo vzeto v 1919. Bolgarski kralj Boris je točasno v Nemčiji na obisku.

ste v polni meri podpirali Čehoslovaško. Za ponedeljek zvečer se je napovedalo, da bo imel Hitler v Berlinu govor, na katerega je Evropa s strahom čakala, kajti domnevalo se je splošno, da bo z njim vržena zadnja kocka.

FRANCOSKI GENERAL POSTAL ČEH

London, Anglija. — Tukajšnje čehoslovaško poslanstvo je pretekli petek objavilo, da je francoski general Faucher resigniral s svojega mesta kot načelnik francoske vojaške misije v Pragi in je istočasno sprejel čehoslovaško državljanstvo ter se postavil na razpolago čehoslovaški armadi.

PO KAT. SVETU

Hartford, Conn. — Tekom prvih štirih dni v oktobru se bo vršila tukaj četrta narodna konferenca o katolicizmu, katere se bodo udeležili štirje nadškofi in 21 škofov poleg številnih drugih duhovnikov, školskih sestri in laikov.

Oklahoma City, Okla. — "Sodnik" Rutherford, ki je znan po svojih napadih na vse organizirane veroizpovedi, zlasti na katoliško, je dobil prepoved, da ne bo smel več govoriti s treh radio postaj, namreč tukajšnje WKY, denverske KLZ in KVOR v Colorado Springs.

New Orleans, La. — Sredi oktobra se bo, kakor znano, vršil tukaj narodni evharistični kongres in za to priliko bo postavljenih 150 začasnih oltarjev, da bo omogočeno na tisoče duhovnikom brez ovire maševati.

Washington, D. C. — Nadškof Rummel iz New Orleansa, ki slovi kot eden najboljših govornikov med cerkvenimi pretati v Ameriki, bo imel tri "katoliške ure" na radio. Prva se je vršila zadnje nedelje, drugi boste prihodnji dve nedelji.

ADVOKAT BREZ LICENCE

Chicago, Ill. — Z globo \$50 je bil zadnji petek kaznovan na sodnji John E. Milnes, 3453 Prairie ave. Ne, da bi imel licence za advokata, je namreč v 140 slučajih nastopil na sodnji kot zagovornik.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec"!

ČEHI DVIGNILI GLAS

65.000 Čehov in drugih se udeležilo protestnega zborovanja v Chicagu. — Podobno tudi v drugih mestih.

Chicago, Ill. — V impozantni manifestaciji so tukajšnji Čehi in Slovaki zadnje nedelje dvignili svoj glas k protestu, da bi se njih domovina v Evropi razkosala, kakor zahteva Hitler in kakor ste k temu pristali Anglija in Francija.

Dočim je bila prireditev sklicana predvsem za tukajšnje Čeha in Slovače, se je zborovanja udeležilo tudi veliko število drugih Amerikancev, kajti jasno je vsem, da v tem slučaju ne gre samo za sudetske Nemce, tudi ne samo za Čehoslovaško, marveč boj se bi je za princip demokracije same. To so povdarjali številni govorniki, med katerimi je vzbujalo pozornost par mož pristo nemškega pokolenja, kakor na pr. tukajšnji sodnik Gutknecht, ki so skupno z drugimi obsodili nasilno in diktatorsko nazijstvo. Med odličnejšimi govorniki je bil tudi kongresnik A. J. Sabath.

Chicaški Stadium, v katerem se je vršilo zborovanje, je bil nabito poln. Okrog 30.000 ljudi se je nagnetlo vanj, dočim je kakih 35.000 drugih poslušalo govore zunaj na cesti. Podobna protestna zborovanja so se istočasno vršila tudi po drugih ameriških mestih, kakor v New Yorku, Clevelandu, Detroitu, Los Angelesu, Pittsburghu itd.

O'CONNOR HOČE PRITI NAZAJ

New York, N. Y. — Kongresnik O'Connor, ki je pri zadnji primarnih volitvah kandidiral na dveh listah, ter je na demokratski propadel, dočim je zmagal na republikanski, se je izrazil, da bo pri glavnih volitvah nastopil zopet pri obeh strankah, in sicer pri demokratski kot "neodvisen kandidat".

Iz Jugoslavije

Ponesrečenec Žugelj iz Podklanca pri Vinici, katerega je strašno pokvarila dinamitna patrona, pripoveduje o svoji usodi. — Divje svinje povzročajo veliko škodo na Dolenjskem. — Smrtna kosa in drugo.

Brez rok in na pol slep zavoljo rib

Novo mesto, 7. sept. — Pred dnevi smo že poročali o veliki nesreči, katere žrtev je postal 20 letni Jože Žugelj, posestnikov sin iz Podklanca pri Vinici, ki se sedaj nahaja v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji.

Izprva molčeči fant je postal zdaj precej zgovoren. Bolnikom, ki leže v isti sobi je pripovedoval, da je bil zaradi prepovedanega ribolova v Kolpi kljub mladim letom že dvakrat kaznovan pred črnomeljским sodiščem. Komaj je prejel kazen, že dva dni po prihodu iz zapora, ga je znova prevzela strast po prepovedanem ribolovu. Ničesar ga ni moglo odvrti, da ne bi na ta ali oni način prišel do zaželenih rib. Tako je prišlo do tragičnega dogodka. Zdej, ko leži pohabljen na bolniški postelji, si želi ribje pečenke. Srečen je, da mu je ostalo zdravo vsaj levo oko. Zalosten je še najbolj zato, ker brez rok ne bo mogel več domače živine privezovati k jaslom. Očeta, ki biva že nekaj let v Ameriki, bo naprosil za denar, da si nabavi umetne roke. Veliko preglavico mu povzroča rojstni dom, kjer bi moral po odsluženju vojaščini prevzeti gospodarstvo in se poročiti z brhkim dekletom. Tako pa bo zdej domačijo prevzela sestra, ki naj bi dobila po njegovi želji marljivega in skrbnega moža, da bo imel tudi njega rad.

Fant je podrobno opisal usodni dogodek ob Kolpi. Po strahoviti detonaciji, ki ga je vrgla ob tla, se je dvignil in se brezmišlno lovil z odtrganima rokama ob Kolpi. Zagalil je v vodo in pričel namakati raztrgane roke, ki so daleč naokoli poročile vodo. Če bi bilo izgubljeno tudi levo oko, bi se bil rajši prepustil toku vode. Za bolečine se zdaj malo zmeni, obžaluje pa, da ne bo mogel biti vojak, kar si je prav iskreno želel. Mnogo razmišlja, kako se bo po ozdravljenju naučil pisanja. Pravi, da ima trdno voljo, da poizkusi kakor najhujše poškodovani vojni invalidi, ki so se naučili pisati z nogo. Žugelj je skromen in miren bolnik in ne more prehaliti usmiljenega brata Andreja, ki ponesrečenega fanta neguje s tako dobrosrčnostjo, kakor dojenčka.

Kmetje v skrbeh
Škocjan, pri Turjaku, 3. sept. — Kakor smo že pred meseci poročali, se je v škocjanskih gozdovih zaredilo veliko divjih svinj, ki so že lansk leto delale po polju veliko škodo. Sedaj pa zopet prihajajo priročbe iz vseh škocjanskih vasi, da so se divji prašiči pokazali po njivah, kjer raste krompir in kruzna, ter delajo tam veliko škodo. Kmetje prosijo okrajno načelstvo, da

njuno ukrene potrebno, da se škodljiva žival uniči, ker drugače bodo revni kmetje popolnoma ob pičli pridelki. Ob enem se obračajo tudi na županstvo, da tudi ono ukrene potrebno. Kmetje so res vsi v skrbeh, ker je vsak dan več škoda.

Promocija

Z odličnim uspehom je bil v Monakovem pred kratkim promoviran za doktorja vsega zdravilstva Zdenko Mermolja iz Ljubljane.

Huda nesreča v zvonarni

V Št. Vidu nad Ljubljano je prišlo v livarni "Zvon" do hude nesreče. 28 letni delavec Karel Zavašnik iz Podgore je vlivaval vročo kovinsko maso v model. Pri tem delu mu je nekaj pekoče tekočine brizgnilo v obraz in oči, da je dobil hude poškodbe. Ljubljanski mestni reševalci so ga odpeljali v bolnico, kjer so se zdravniki izrazili, da bo najbrže izgubil vid.

Smrtna kosa

V Jablanci pri Litiji je umrl Valentin Zapašek, upokojeni rudar star 66 let. — V Mariboru je umrla Amonija Zelenka, soproga industrijalca pohištva Ernesta Zelenke stara 59 let.

Obsojen goljuf

Na eno leto in tri mesece robije je bil pred senatom okrožnega sodišča v Celju obsojen 40 letni bivši zavarovalni agent Anton Matjašič iz Zakota pri Brezicah, ker je v več primerih prevaril ljudi, da so sklenili z njim zavarovalne pogodbe. On je te pogodbe izrabljal kot sredstvo za prevaro ter druge osebe spravil do tega, da so mu izplačale na račun sklenjenega zavarovanja v presledkih večje svote.

Nesreča

Iz Celja poročajo, da sta se blizu Zmijahovega marofa splašila konja. V diru sta dohitela 50 letnega akademičnega kiparja Ivana Napotnika iz Zavodne pri Šostanju, ko je ravno šel s svojim prijateljem popravkih v Gaberje. Kipar Napotnik se ni mogel tako hitro umakniti in ga je zadelo oje voza, da je padel pod konja in voz, ki ga je vlekel precej daleč naprej. Napotnik ima večkrat zlomljeno nogo, močno poškodovano hrbtenico, težke notranje poškodbe in več podplutb na glavi ter so ga spravili v celjsko bolnico.

Utonil

Pri kopanju v Savinji je nedavno utonil 19 letni tovarniški delavec Franc Pogačnik iz Kasaz. Njegov tovariš, ki je bil z njim, mu ni mogel pomagati, ker ni znal plavati.

V svojem govoru, ki ga je imel nedavno v Put-in-Bay, Ohio, je notranji tajnik Ickes svaril pred tistimi, ki jim je stalno na jeziku propaganda proti komunizmu. Ta propaganda jim namreč služi le v zaslepitev prebivalstva, da to ne vidi, kako ravno isti ljudje silovito pobijajo vse predloge, kateri bi izboljšali gospodarsko stanje in s katerimi bi se obstoj komunizma onemogočil.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pono-
seljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subskripcija:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Poslaniški številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti depozirani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Tragika židovstva

Ni ga naroda na svetu, o katerem bi se toliko pisalo kakor o Judih, in ni ga ljudstva, čigar usoda bi dala pobudo za tolikšno literaturo, kakor se je v teku tisočletij nakopičila o judovskem narodu. Noben narod namreč ni bil do danes toliko preganjan kakor judovski. Ni skoraj dobe v zgodovini, v kateri ne bi bili Judje spotika za druge narode, v vseh stoletjih je tekla judovska kri, često v potokih. Pregarjal jih je egiptovski faraon, ki se je bal, da se bodo Judje preveč namnožili in na ta način ogrozili varnost Egipta. Judje so morali v babilonsko sužnost in v prvem stoletju po Kristusu so Rimljani uničili zadnje ostanke njihove politične samostojnosti. Od tedaj zlasti iščejo gostoljubja pri drugih narodih: najprej po vseh deželah, ki obkrožajo Sredozemsko morje, potem pa dalje in dalje, celo v Indiji, na Kitajskem in na obeh straneh Atlantika. Rimljani so jih še nekako trpeli, čeprav jih je Tacit imenoval "zavrženo ljudstvo". V Španiji so jih v srednjem veku zelo preganjali, tako da jih je mnogo odpadlo, ne da bi s tem utekli žalostni usodi. Neštetokrat so bili preganjani in izgnani iz Francije, kruta je bila njih usoda v Rusiji, kjer jih je od časa do časa zatekel krvavi pogrom. Pa tudi drugod, kjer so jih še nekako trpeli, jim nikdar niso prav zaupali. V Nemčiji so se dolgo časa do bro počutili in se nobenemu narodu niso morda tako asimilirali, kakor nemškemu, zato je udarec narodnega socializma zanje tem bolj boleč. Končno je tudi Italija pričela s protizidovskimi ukrepi.

Težko si moremo tragiko judovskega naroda razložiti le iz plemenskih nagibov. Saj so bila tisočletja v zgodovini, ko vprašanje rase in narodnosti ni igralo take velike vloge, kakor dandanes — pa so Judje vendar bili preganjani. Antisemitizma tudi ne moremo razložiti iz gole gospodarske zavisti in konkurence, ker je na drugi strani dokazano, da morejo biti židje gospodarstvu do gotove mere celo koristni zaradi svoje podjetnosti, trgovskega duha in smisla za pridobivanje snovnih dobrin. Vekovita borba proti židovstvu, ki je niti ni ustavila ne omilila rastoča civilizacija in kulturni napredek človeštva, je, po besedah francoskega misleca Maritaina "mysterium sanguinis" — skrivnost krvi.

Ni dvoma, da je bil ta izredno nadarjen in delaven narod od Stvarnika odločen za posebne naloge. Dobil je od Boga posebno poslanstvo med narodi. Po njem in njegovih najboljših sinovih naj bi se ohranila mesijanska misel, po Mesijevem prihodu pa naj bi judovski narod bil prvenstveno orodje za širjenje kraljestva božjega na zemlji. Prihod Mesije pomenja višek v judovski zgodovini in njegovo najvažnejšo preizkušnjo. V tem odločilnem trenutku pa je judovski narod po svojih voditeljih zavrgel Mesijo: Nočemo, da bi ta vladal nad nami! Proč z njim! Njegova kri naj pride nad nas in na naše otroke! — S tem so se Judje izneverili svojemu poslanstvu, svoji misli, za katero jih je božja Previdnost odločila. Odklonili so volilno vlogo v duhovnem božjem kraljestvu, ki naj objame v teku vekov vesoljno človeštvo. Pač pa so se z neko posebno lakoto vrgli na materialne dobrine in na njih pridobivanje. Zlato, ki je po nekem izreku kri siromakov, je postalo predmet njih hlepenja. Odpad od duhovnega Boga jih je nujno privedel k zopetnemu malikovanju zlatega teleta.

Od tedaj preživljajo Judje usodo naroda, ki je bil poklican za velike reči, pa je zgrešil svoj poklic. Njih izredni naravni darovi so jim ostali, le da jih porabljajo za drug namen. Ostal jim je notranji ogenj, globoka poteza njih narave, da bi hoteli prinesiti človeštvu odrešenje. Toda poslednje več odrešenja v znamenju križa in Duha, ampak odrešenje s pomočjo snovi, zlata, samoodrešenja človeka iz lastnih sil in snovne narave. V tem zgrešenem mesijanizmu je judovstvo postalo glavni nositelj nove religije, brezbožne religije; židovstvo je postalo organizator upora proti Bogu. Gotovo ni noben slučaj, da so ravno Judje glavni poborniki in organizatorji mednarodnega komunizma. Komunizem nosi na sebi vse poteze zgrešenega mesijanstva. Zamislili so si ga Judje kot izrazito tostran-

ske odrešilno idejo, ki naj vse ponižane in razžaljene, vse betežne in pravice lačne odreši v pozemskem komunističnem raj. Judje so najboljši propagandisti, nihče ne zna biti tako goreč apostol za kako idejo, kakor Jud. Komunizem se pod židovskim vodstvom poslužuje najbolj rafiniranih propagandnih sredstev. Judovstvo čuti v sebi posebno poslanstvo in ker je to narod, ki je med vsemi narodi največ trpel, tudi najbolj razume ljudsko dušo, zadene psihologijo mas, ki jih ume mojstrsko obvladati. Le da s svojimi zmognostmi često služi zablodelim ciljem. Po pravici se židom očita, da so pokvarili druge narode in jim razkrojili njih nрави. Danes se jim ta njihova strast povrača na lastni krvi. Judovska družina n. pr., ki je bila dolgo časa zelo visoko stoječa, je dandanes mnogokje v razkroju, smisel za duhovne vrednote med njimi vedno bolj pada. Paul Claudel toži v enem svojih spisov, da so Judje popolnoma pozabili na duhovni zaklad, ki ga imajo v svetih knjigah Starega zakona, ki so jih pisali možje njihove krvi in jezika.

Tudi zlato, katerega se judovstvo s toliko lakoto oklepa kot simbola gospodstva nad svetom, ni v blagoslov judovskemu narodu. Sicer so si ga znali nakopičiti več kot katerikoli drugi narod na svetu, toda ravno zaradi posesti zlata so bili mnogo preganjani in zasovraženi med svetom.

Usoda židovstva je tragična in jo moremo najbolj razumeti kot skrivnost nedolžno prelite krvi, ki je bila klicana nad narod in njegovo potomstvo. Toda tudi zanj še pride ura, ko se vrne k svojemu pravemu poslanstvu. Judje niso bili kot narod za vedno zavrženi iz božjega kraljestva, saj je umirajoči Zveličar z besedami: da ne vedo, kaj delajo, tudi njim prinesel odpuščanje. Tudi katoliška Cerkve moli v svojih cerkvenih molitvah, da bi se čimprej približal dan povratka Judov v Očetovo hišo.

O TEM IN ONEM IZ SOUTH CHICAGO

So. Chicago, Ill.

Tako čemerkavo se poletje menda že dolgo ni poslavljal od nas, kot se je letos. Predzadnji teden in še tudi prve tri dni v preteklem tednu, se je vsaki dan nebo solzilo, poleg tega je pa tudi toplota pojevala, da je bilo zares kot da smo že v pozni jeseni, kot da smo že grozdje sprešali, pa ga še nimamo jagode za prešati. Ravno tega pa še pravijo, da priljubljenega "michiganca" letos niti na trg ne bo. Baje je v zgodnji pomladi vse pozeblo. Kaj bo, kaj bo. Da bi nam vsaj ohajskega grozdja poslali nekaj železniških kar v So. Chicago, pa ga menda Ohajčani le za se držijo in ga ne dajo preko meje. Da bi jih koka!

Dne 15. septembra so prišli v našo naselbino č. šolske sestre, ki bodo poučevale šolobvezne otroke katekizem. Do konca tega meseca samo ob sobotah, s prvim oktobrom bodo pa prišle reden vsakdanji pouk, ki bo takoj ko otroci pridejo iz šole. — To je nekaj novega za našo far. Novost, kot se izražajo nekateri. Pa bo to "novost" prav gotovo obrodila svoje sadove, če ne morda takoj, gotovo pa v prihodnosti. Če bi imeli nekdanji otroci, ki so sedaj že odrasli, priliko se učiti katekizma doma, bi bila naša fara prav gotovo v boljšem položaju kot je sedaj in bi bilo več skupne zavednosti. Katekizem se uči na dveh

krajih in sicer v pritličju župnišča, kjer je napravljena prav čedna šolska soba in pa v hiši, kjer stanujejo sestre, katera se je kupila v ta namen. Naj bo to nov korak k gotovemu napredku fare in naj ta "novost" najde sporazum med farani za večje skupno delovanje za napredek slovenske farsv. Jurija. To je želja, ne samo novinarja, ampak vseh dobro mislečih faranov. Bog živi naše požrtvovalne č. šolske sestre in jim njih delo blagoslovi!

Jesen je tukaj. G. župnik Father Bernard ni je zadnjič omenil, da bo treba misliti na bazar. Kar pogledal sem, kajti nisem mislil, da smo že tako blizu jeseni. Sedaj bo pa res treba prijeti za delo. Lepo bi bilo, če bi vsi tisti marljivi delavci, ki so lansko leto delali na cerkvenem bazarju stopili skupaj, njim bi se morda pridružili še nekateri novi ter bi skupno pričeli s pripravami za cerkveni bazar. Parani pa naj bi tudi po svojih močeh in dobi volji pomagali do dobrega finančnega izida. Pri tem naj nas vodi ena misel, da delu novega za našo far. Novost, kot se izražajo nekateri. Pa bo to "novost" prav gotovo obrodila svoje sadove, če ne morda takoj, gotovo pa v prihodnosti. Če bi imeli nekdanji otroci, ki so sedaj že odrasli, priliko se učiti katekizma doma, bi bila naša fara prav gotovo v boljšem položaju kot je sedaj in bi bilo več skupne zavednosti. Katekizem se uči na dveh

Naj mi bo dovoljeno ob tej priliki omeniti naše lepo romanje k Mariji Pomagaj v Lemont, v nedeljo po Velikem smarnu. Od takrat se namreč nisem oglasil v našem listu. Romanja se je udeležilo prav

lepo število faranov in če hočem zapisati resnico, je prav lepo izpadlo v vsestransko zadovoljnost. Še drugi, ki so bili od drugod prišli, so rekli, da je bilo prav lepo. Bog nam je pa tudi dal lepo vreme, kar je tudi pripomoglo k lepemu uspehu. — Sploh pa smo imeli li za naše letošnje prireditve še vselej lepo vreme. Tako za proslavo 35 letnice cerkve, za birmo, za proslavo 45 letnice dr. Vitezov sv. Florijana št. 44, KSKJ., ki je tudi prav lepo izpadla in za že zgoraj omenjeno farno romanje.

Ob priliki farnega romanja v Lemont, sem se sestal tam tudi z znanim čebelarjem Father Johnom. Mnogo mi je pripovedoval o čebelah in o medu, katerega da je naprešal še do takrat okrog 2000 funtov. Povedal mi je tudi, da vlada za lemontski med zelo veliko zanimanje, ne samo v okoliških naselbinah, ampak celo v drugih državah, po Colorado, Ohio, Wisconsin in celo na dalnjem vzhodu, je rekel, da ima odjemalce.

Ni še dolgo tega, ko sem bral v Amerikanskem Slovencev dopis rojaka Johna Voglarja, tam iz gorate Pennsylvanije, menda iz mesta Centerville. V precej zanimivem dopisu je pripovedoval, kako se love zajci brez puške in brez licence. Še meni je priporočal, da bi se spravil na lov za velikim zajcem, ki baje živi nekje v okoliščini Lawndale, v Chicagi. Priporočal je, da si nabavim popra in "snofoveca". Ne ugovarjam, za majhne zajčke bi morda to zadostovalo, da si razbi-jejo glavo. Ne morem pa verjeti, da bi bil poper dovolj uspešen pri lovu na velikega in poleg še precej navihanega zajca na Lawndale. Bojim se, da bi tudi najbolj močna (ljuta) španska paprika malo opravila pri njem, kajti baje ima precej trdo bučo. Za take zajce bi moral Mr. Voglar že uspešnejše sredstvo najti. — Morda se ti pa posreči John, le poskusi.

Še nekaj sem bral v Amerikanskem Slovencev in sicer pretekli teden, namreč dopis Rev. B. Snoja, ko vabi na medeni piknik v nedeljo 2. oktobra. Glede tega piknika sem tudi dobil prav lepo pismo od marljivega čebelarja Fathra Johna, v katerem zlasti vabi vse Southchikažane na ta piknik. Zlasti tiste, ki se v zimskih mesecih radi prehladijo. Piše, da ima letos silno veliko medu in da se prav nič ne boji, da bi mu ga zmanjkalo, kot se je to zgodilo lansko leto. Udeležencem se bodo razdelile tudi prav lepe medene nagrade, katerih prva bo za celih \$10.00 medu, druga za sedem, tretja za pet, itd. Poleg tega bo medene potice, medenih kekvov, medenih pogač in kaj vem še kaj vse. Skratka, vse bo medeno in morda bote še vi z g. čebelarjem vred, postali vsi medeni, ko pridete enkrat tja. Vse, tako poroča Father John, bo pa prekašala slavna medica, ki je že od nekdanj slovenska pijača. Saj stari Slovanci niso poznali drugače pijače, katero so pili pri vsaki

slavnosti, zato so bili tako zdravi in krepki. Že zavoljo medice bo vredno iti pogledat, da bomo videli, kako so se stari Slovani imeli kadar so bili veseli in pa, da se še enkrat uživimo v običaje naših prednikov v stari domovini. Torej v nedeljo 2. oktobra vsi v Lemont, zlasti vse gospodinj, ki morate skrbeti za zdravje in sladkosti svojih družin. Med je najboljšje družinsko zdravilo, pa je ob enem tudi najboljša poslastica. Kaj pa so prazniki brez medenih potic, a? Pa recite če nisem prav zapisal. Ne pozabite pa prinesiti s seboj nekaj grošev, kajti vsi najbrže ne bomo deležni nagrad. Nasvidenje pri lemontskem čebelarju v "Finžgarjevi" dvorani v Lemontu v nedeljo 2. oktobra.

Novinar

TO IN ONO

ZANIMIVOSTI O GLEDALIŠČIH

Prvo gledališče iz kamna so zgradili l. 340. pr. Kr. v Atenah.

Prvi železni zastor so uvedli l. 1820 v Parizu.

Najcenejše gledališke predstave imajo na Kitajskem, kjer trajajo predstave često osem do deset ur.

Živali so prvič pripeljali na gledališki oder l. 1650, in sicer je bil to konj, ki je predstavljal v Corneillovi igri "Andromeda" Pegaza. Seveda so mu pritrtili peroti. Konj je moral dobro igrati svojo vlogo, kajti o njem je govoril ves Pariz.

Prvi gledališki letak v Evropi je bil izdan l. 1429 v Londonu. Narisan je s tušem na pergamentu in naznanja neko viteško igro.

Oštevilčene gledališke sedenje so uvedli l. 1815 v Nemčiji. Najuspešnejša gledališka igra je "Charleyeva tetka". Brandon Thomas, ki je napisal to veselico, je prejemal ogromne taničjeme.

Največ diletantskih odrov imajo na Finskem. Našteli so jih 5000; kar ni malo, če pomislimo, da ima Finska samo tri milijone prebivalcev.

PREPOVEDANA IMENA V NEMČIJI

Na Nemškem je izšel ukaz, da mora poslej vsak Jud, ki ni ma izrazito judovskega imena, dobiti še posebno judovsko ime, kakor na primer Izrael, ženske pa Sara. V prihodnje pa bo moral vsak judovski novorojenec dobiti ob rojstvu pristno judovsko ime, katero mu bodo izbrali starši izmed imen, ki jih bo vlada določila za Jude.

Glasilu NSDAP "Neues Volk" pa dokazuje, da niti najbolj pristni Nemci niso še osvobodjeni judovski navlake. Kakor podedovani greh vlačijo Nemci judovstvo za seboj. Zlasti pa imajo skeraž vsi judovska imena. Ime "Johannes" — Janez je na primer za pravega Nemca brez smisla, takisto Jožef, Ciprijan ali Baltazar. Bodoči nemški očetje naj vedo, kakih imen naj v prihodnje

Dogodki

med Slovenci
v Ameriki

Na obisku

Chicago, Ill. — Ze nad teden dni se mudita v Chicagi Mrs. Mary Oblak in Ella Kosić, ki sta prišli iz mrzle Minnesote, z mesta Ely. Pri tej priliki sta se oglasili tudi v našem uradu in si ogledali tiškarno. Obema prav lepa hvala za pozornost in srečno pot nazaj v Minnesoto.

Poroka

Cleveland, O. — Preteklo soboto sta se v cerkvi Marije Vnebovzete poročila Miss Mary Troha, hči Mr. in Mrs. Filip Troha z Daniel Ave. in Mr. William P. Bradač, sin Mr. in Mrs. John Bradač z East 176th Street. — Mladoporočencema obilo sreča v novem stanu.

Rojaka je ubilo

Buena Vista, Pa. — V tukajšnjem premogovniku Buena Vista je ubil rojaka Franka Adama. Doma je bil iz Petrin pri St. Petru na Krasu, po domače Caretov. V Ameriki je živel 25 let. Zapušča ženo in štiri otroke.

Nesreča rojakinje

Sharon, Pa. — Tukajšnja rojakinja Marijana Jert je v domači kuhinji tako nesrečno padla, da si je zlomila nogo in so jo morali odpeljati v bolnišnico.

Popravek

V objavi o operaciji Mr. Johna Kosmacha zadnji petek se je vrnila neljuba pomota, ko je poročano, da je dal svojo kri za bojnika Dr. Pavlič. Pravilno bi se moralo glasiti: Mr. Anton Pavlič, kateri pa ni doktor. — Toliko resnično ljubo.

Smrt rojaka

V Clevelandu, O., je umrl po dolgi bolezni Fr. Antonič v starosti 44 let. Doma je bil iz vasi Markovci, pri Starem trgu pri Ložu in je prišel v Ameriko pred 31 leti. Tukaj zapušča soprogo, sina in sestro poročeno Winter ter več drugih sorodnikov.

BREZDOMOVINCI

Odbor za begunce v Londonu je sestavil pregled, ki navaja štiri milijone brezdomovincev v Evropi. Računajo, da živi v evropskih državah nad poldrug milijon Rusov, ki so zaradi dogodkov po vojni zapustili svojo domovino. Prav toliko je Grkov, ki so jih skupno z 350 tisoč Armenci pregnali iz Azije. Židov iz Nemčije je okrog 130 tisoč, 25.000 je "nezaželenih tujcev" iz arabskega Iraka, pol milijona pa znaša število begunciev iz Italije, Avstrije in Španije.

"TARZAN NEUSTRAŠENI"

(49)

(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko je Tarzan zaslišal divji krik, ki je prihajal od strani v kateri se je nahajala naselbina Zambhe, je takoj spoznal, da se je moralo tam nekaj posebnega pripetiti. Prav lahko, da so si divjaki izbrali nočne ure, da usmrtijo bele jetnike, katere je hotel on rešiti. Zato je še bolj pohitel ...

Toda, predno se je Tarzanu posrečilo priti v obližje naselja divjakov, je Jeff Biggers že začel izjavljati svoj sibičen nact, s katerim je nameraval v prvi vrsti škoditi Tarzanu, da bi ga namreč nje in bi ga divjaki umorili, obenem pa je želel smrti tudi ostalim belim ujetnikom, razum Mary.

Brez vsakega strahu se je podal ven iz koč kjer so bili vsi skupaj zaprti. Ni se zbal straže, kako tudi, saj se je bil za svoje delo dobro pripravil in se zmenil s čarovnikom Kagundo, kako bo vso stvar izpeljal. Tiho je stopil k stražarju, jim nekaj zašepetal in se zopet vrnil nazaj v kolibo.

Komaj je stopil Jeff nazaj k ostalim jetnikom, je takoj pristopil k Mary in ji zašepetal na uho: "Hitro, stražo so zaspane. Pojdimo od tukaj!" V naglici je pograbil Mary za roko in jo vlekel ven iz koč. Oprezno je stopal, kajti sam ni verjel preveč v dogovor s čarovnikom, kajti lahko bi ga prevared.

POLORI: Počel je na skrivile poleg narave in imena. Ako ti je naravnost potekalo, obnori jo in pomagaj listu!

Nedeljski kotiček

J. M. Trunk.

PRVA NEDELJA V OKTOBRU

"Kdo izmed ljudi more vedeti božji sklep, ali kdo si more misliti, kaj Bog hoče? Misli umrlih so namreč boječe, in naša previdnost je negotova" (Modr. 9, 12).

Noben človeški razum ne more zapopasti sodb božjih. Človek zamore te sobe le ponižno moliti in se jih bati, predzniti se pa ne sme, da bi jih hotel ume- ti in zapopasti. Ali bi ne bilo tudi nad vse predzno, ako bi kdo skušal izvedeti tvoje naj- skrivnejše namene in misli ter nepokleno priti na dno tvojega srca? Kako bi se toraj stvar mo- gla predzniti, da bi skušala iz- vedeti najskrivnejše namene Stvarnikov, razen če jih je on sam razodel? In kako more člo- vek upati, da bi s svojim ome- jenim umom presegel sodbe več- ne, neskončne modrosti, ko ta modrost presega enako neskon- čno in večno njegovo omejeno pamet? Ali kako naj se predz- ne grešnik, da bi hotel preteh- tati sodbe neizmerne pravičnosti

na tehtnici svojega človeškega znanja in človeške sodbe ter jih preiskati, ali so pravične? Ali bi Bog še ostal neskončna mo- drost, če bi tvoj malenkostni um zamogel zapopasti misli te mo- drosti božje? Ali bi bil Bog še nezapopadljiv, če bi ga ti mogel zapopasti? Ako skušaš razume- ti sodbe božje, te bodo te zadu- šile. Tvoj malenkostni razum se bo zmedel, in mogoče je, da se začne mašati tudi tvoja vera. "Kdor preiskuje veličanstvo bož- je, ga častiljivost potare" (Preg. 25, 27). Eno stoji: Božja pota niso kakor pota človeška (Izaj. 55, 8), temveč se zelo od njih razlikujejo, ker je pač on veliki, modri Bog, mi pa smo le revni, nespametni ljudje.

Edinole ena sodba je nam zemljanom o sodbah božjih do- voljena in to je sodba sv. Duha samega: "O globočina bogstva in modrosti in znanja božjega! Kako neizvedljive so njegove sodbe in kako nezasedljive nje- gove poti" (Rim. 11, 33).

IZ GORIŠKE, PRIMORJA IN ISTRE

Trnovske jame

V zadnjem času so tržaški ja- marji, ki so organizirani v dveh planinskih organizacijah, po na- vodih svojega inčiatorja in vodnika razširili svoje pod- ročje na Trnovsko planoto. Lo- bili so se dela precej sistemati- čno in tudi dosegli nekaj uspe- šev.

Za kajipot pri tem razisko- valnem delu so jim služile neke pripovedke, ki se širijo med ljudstvom v Trnovskem gozdu že vse od svetovne vojne dalje. Tako pripovedujejo o zli usodi 5 ruskih ujetnikov, ki so za ča- na svetovne vojne, ko je voja- štvo na Trnovski planoti rabilo mnogo vode, na dnu neke doline pri iskanju vode zares našle- ro. Nenadoma pa se tla udrla pod njimi ko so vanje zasadili lopate in jih porila. V resnici je menda ta- krat pred 22 leti izginilo nekaj ruskih ujetnikov, toda malo je bilo verjetno, da bi se bili kar na lepem udrla v zemljo. A se- danj so tam okrog Predmeje na-šli kar tri globoke kraške jame. Podrobni podatki o krajih, kjer so vohi v jame, in o drugih okoliščinah sicer doslej še niso bili objavljeni. Listi pa so že po- ročali o teh odkritjih in objavili tudi nekaj prav zanimivih stva- ri.

Jame so skoraj navpične in globoke po 200 m in več. Naj- večja med njimi se na dnu kon- čuje v prostorni kaverni, nad katero se boči apnenčasti svod do 100 m visoko. Jam še niso docela raziskali in tako je pri- čakovati še zanimivih odkritij v njih.

Vsekakor se v mnogočem raz- likujejo od ostalih doslej odkri- jih kraških jam. Nedvomno naj- večja njihova zanimivost pa je ta, da so jamarji, kakor sami zatrjujejo, našli na njihovem dnu — sredi poletja, — ogrom- ne plasti snega in ledu. Vse spodnje ostenje jam je pokrito z debelim ledom, a dno pokriva sneg je trd in ulezan in očito se do zime nikoli ne raztaja.

Jame pa so spriči navpičnih jaskov težko dostopne, tako da na njihovo eksploracijo v tujsko prometnem pogledu ne bo mo- goče niti misliti. Pa tudi druga- če bosta večni sneg in led na njihovem dnu le stežka rabila ljudem.

"Težave" učiteljev v naših vaseh

Podbrdo, avgusta 1938. — Po naših gorskih vaseh so razni fa- šiistični funkcionarji vedno na neumornem delu. Ker v majhnih gorskih vaseh ni drugega Ita- lijana kot kak učitelj, je tem dodeljena vsa služba za razne fašistične organizacije. Tako je tudi učitelj Strochi v Nemškem Rutu poverjenik raznih faš. or- ganizacij ter ima nalogo, da zbere v njih vse kar leze in gre, zlasti pa mladino. Zato pridno zasleduje vsakega mladega va- ščana in ga skuša prepričati, kako potrebno je da se vpiše v faš. mladinske organizacije. Ta- ko je pri nekem 17-letnem mla- deniču šel tako daleč z obljubami, da mu je rekel med dru- gim: "Če postaneš član boš lah- ko kradel in ubijal, pa ti nihče ne bo ničesar storil in te nihče ne bo zasledoval!" Mladenič pa mu je odgovoril, da se ne vpiše v organizacijo, ker za enkrat ni- ma namena niti krasti in niti ubijati. Neki drugi mladenič pa, za katerim je šel celo na polje k delu, da bi ga pripravil do te- ga, da pristopi v organizacijo, je obljubil navdušenemu učite- lju, da mu da 10 lir, samo če ga pusti pri miru!

V načrtu asimilacije

Goriški kvestor je pozval k sebi mirenkega župnika in zah- teval od njega naj se končno preneha s slovenskim petjem v cerkvi, češ, da je to samo v ško- do asimilacije slovenskega živ- lja, ki mora biti strogo in do- sledno izvedena. Zahteval pa je od župnika tudi, da molči o tej njegovi zahtevi. Podobno se je zgodilo tudi raznim drugim žu- pnikom, organizmom in pevovod- jem. Pozvali so jih h karabi- njerjem ali podestatom. Orga- nistu v Štandrežu so svetovali, naj si preskrbi posebno dovolje- nje za slovensko cerkveno petje od goriškega prefekta. Ako to dobi, da ga bodo pustili pri miru.

Iz duhovniške službe

Za kaplane so bili te dni ime- novani Anton Brajda v Mirnu, Friderik Fidej v Mavhinjah, Josip Petrucci v Cerknem, Os- kar Kogoj pri St. Petru v Gori- ci, Dušan Bratina v St. Toma- žu na Vipavskem, Artur Incao v Ločniku, Josip Zorž v Komnu, Anton Rutar v Pevmi, Lojze Ličen v Idriji, Ivan Pisot pa za

PREDSEDNIK PONIŽANE DRŽAVE

Predsednik Čehoslovaške, Edvard Beneš (na levi), ko je bil med orožnimi vajami v pogovoru z armadnim poveljnikom, generalom Krejčm. Država pa armade ne potrebovala, kajti na pritisk Anglije in svoje zaveznice, Francije, se je morala brezpogojno podati zahtevam nazijske Nemčije.

župnega upravitelja v Ustju na Vipavskem.

Nepredvidnost vzrok nesreče

Motorni brzi vlak je blizu Sol- kana do smrti povozil 65 let sta- ro Katarino Plesničarjevo iz Gorice. Nesrečna žena se ni u- stavila pred spuščeniimi zapornicami na prehodu čez tir, nego je menila, da bo še pravočasno prišla na drugo stran. A ko je bila na tiru, je z bliskovito na- glico pribrel vlak iz Podbrda, jo zgrabil in potegnil nekaj me-etrov naprej po tiru, ter jo vso razmrcvaril.

Utonila

V Hublju je pri Ustju blizu Ajdovščine je utonila 25 letna Marija Kompare, ki se je ko- pala v hudourniku in ji je o- čitno v vodi nastalo slabo. Ne- sreča se je zgodila pretekli to- rek popoldne. Naslednje jutro je voda truplo dekleta neko- liko dalje od kraja nesreče na- plavila na spino, kjer so ga ljudje kmalu opazili. Odneli so ga v bližnjo mrtvašnico.

Aretacija

Obmejni miličniki so pred dnevi v bližini Vitezove kme- tije na Cerklnskem prišli 23 letnega Avgusta Bučarja iz St. Petra v Gorici, ki je baje poskusil brez potnega lista zbežati čez mejo. Pri zasliši- nju je izpovedal, da je nago- voril nekega Vincenca Toma- žiča in Antona Brusca, da bi mu pri begu pomagala, a sta njegovo ponudbo odklonila. Bučarja so odvedli v tolminske zapore.

KRATKE NOVICE

Motorni vlak na progi Trst — Pulj je blizu Kanfanara po- vozil 81 letnega Ivana Čerina. Starček vlaka ni opazil in, ker je bil gluhi tudi ni čul, da se bliža. Stroj je moža zagrabil in odvelel s seboj nekaj sto metrov daleč, nato pa ga za- gnal na kraj proge. Čerinovo truplo je bilo strašno razme- sarjeno.

Požar. Pri St. Tomažu nad Skriljami na Vipavskem je na- stal na posestvu Hilarija Ma- kovca požar, ki je napravil prav veliko škodo. Ogenj je nastal v hlevu. Uničil je tudi senik in velike množine mrve. Vaščani so ga lokalizirali. Vzroki požara niso znani. Ma- kovcu je ogenj napravil sko- raj za 20.000 lir škode.

NASLOVI

diplomatskih predstavništev
Jugoslavije v Ameriki

Poslaništvo Jugoslavije
Legation of Yugoslavia
1560 — 16th Street
Washington, D. C.

Jugoslovanski Konzulati:
Consulate General of Yugoslavia
745 Fifth Avenue,
New York, N. Y.

Consulate General of Yugoslavia
840 N. Michigan Ave.
(6th floor)
Chicago, Ill.

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Žrtev avtomobilske nezgode

Posestnik Anton Vidic, iz Podgorja, tako poročajo iz Kamnika, se je že vrnil iz ljubljanske bolnice in bo že skoro okreval, tako tudi ostali ponesrečenci, ki so se ponesre- čili ob romanju na tabor Kmečke zveze na Brezje. Ta- ko da je ta velika avtomobil- ska nesreča vendar zahtevala samo eno smrtno žrtev.

Zgodovinska evangelijska knjiga

V Brankovini pri Valjevi v Srbiji imajo zgodovinsko evan- geljsko knjigo. S to knjigo je Karadjodje leta 1905 zaprise- gel prvi srbski svet. Knjiga je ležala 40 let v grobu prote Mateje, iz groba so jo vzeli leta 1895 in shranili v cerkvi. Med vojnama je bila zgodovins- ka knjiga zakopana v Nišu in v Boru in šele leta 1927 so jo spet vrnili cerkvi.

Strela

Pri zadnjem neurju je na Pohorju udarila strela v go- spodarski poslopji posestnikov Stefana Pečovnika in Ivana Motla v Šmartnem na Pohor- ju. Poslopji sta zgoreli z go- spodarskimi stroji vred. Zgo- celi so trije vagoni sena, dete- lje in slame, da trpita posest- nika skoro 100.000 dinarjev škode.

V bolnico

V ljubljansko bolnico je bil pripeljan 16 letni Leopold Repovš, usnjarski vajenec iz Mokronoga na Dolenjskem, ka- teremu je stroj med delom od- rezal več prstov na roki. — Iz Kočevja je pa bil pripeljan v bolnico 33 letni Josip Lučič, katerega je v gozdu pri delu težak hlood močno poškodoval.

Novo pokopališče

V nedeljo 4. septembra je ljubljanski škof Dr. Gregorij Rožman blagoslovil v Dobrni- ču pri Višnji gori novo poka- pališče. — Staro pokopališče je bilo kar okrog cerkve in je postalo premajhno in že pre- napolnjeno, zato so si morali Dobrničani omisliti novega.

Naplavljen truplo

Pri Središču je Drava na- plavila truplo neznanega mo- škega, starega okoli 50 let. Na truplu se je poznalo, da je ležalo v vodi že najmanj 14 dni. V žepih niso mogli najti nikakih pojasnil, kdo bi bil u- topljenec, kateri je najbrže po nesrečnem naključju padel v Dravo in utonil.

Velik ogenj

V Gotovljah pri Žalcu je neke noči izbruhnil ogenj v go- sp. darskem poslopju posestni- ka Ivana Keprive na Zalogu pri Gotovljah. Ogenj se je z bliskovito naglico razširil in kmalu je bilo vse poslopje v

objemu plamenov. Gospodar je v smrtni nevarnosti rešil kravo, svinjo in nekaj kokoši. V go- spodarskem poslopju je zgo- rel tudi več lesa in kolarske- ga orodja. Škoda je velika, ker je uničena tudi vsa slama in krma ter žito in hmelj.

Nenavadna nezgoda

V Breznu pri Vitanju je 44 letni posestnik Anton Čečko s tako močjo udaril po govedu, da si je pri tem nalomil roko in je moral v celjsko bolnico.

Jubilej

Pred kratkim je slavil 50 letnico rojstva duhovni svet- aik, župnik in dekan v Kozjem g. Vinko Lunder. Farani, ki ga spoštujejo, ker je veliko dobrega storil za njihovo cer-kev, so mu za to priliko pri- stično častitali.

Konj pod lokomotivo

Huda nesreča se je pripetila v Križevcih, ko je hlapec g. Smodiša iz Ljutomera hotel s konjem prevoziti železniško progo, a je v istem hipu privozil vlak na postajo. Lokomotiva je pograbil konja in voz ter vse skupaj zmrcvarila. Naglušne- ga voznika ki je preslišal vlak, je vrglo k sreči z voza, da je odnesel samo nekaj prask.

Nova kapela

Meseca septembra so v Ga- berju pri Celju, kjer imajo sa- lezijanci Mladinski dom, blago- slovili novo kapelo, ki krasi no- vozgrajeni mladinski dom. K slovesnostim je prišlo mnogo ljudstva od blizu in daleč.

Med bratoma

Med bratoma M. v Poljanah pri Dolenjskih Toplicah se je na domu vnel prepri radi družin- skih razmer. Med besedičenjem je prišlo do pretepa in ker sta bila oba nekako enako močna, je eden stekel ven, da se oboroži s kolom. Ko je hotel stopiti v hi- šo, je ravno šla mimo orožniška patrulja. V temi je mislil, da se je tudi brat oborožil in je nava- lil s kolom na orožnike, ki so ga skušali pomiriti. Ker se jim to ni posrečilo, so ga uklenili in ga odpeljali v novomeške zapore.

Nesreča propalega delavca

Do smrtne nesreče je prišlo v Ljubljani na Sv. Petra nasi- pu. Do tja se je priguhal od al- kohola močno omamljeni brez- poselni delavec Anton Velka- vrh in se na precej strmeh na-

prežju vlegel v travo. V spa- nju se je zakotalil po nabrež- ju in padel čez nasip v reguli- rano Ljubljano, kjer je za- čel vpiati na pomoč. Kmalu so ga potegnili iz vode, vendar je že med prevozom v bolnico izdihnil.

Podlegel

V mariborski bolnici je umrl 84 letni delavec Anton Pobjaš iz Ruš, o katerem je bilo poro- čano, da je zavil precejšnjo ko- ličino strupenih jagod.

Iznajdljivi mladenič

Sedemnajstletni Litijan Ivo Janežič, tpvarniški delavec v Kranju, se v prostem času pa- ča z raznimi ročnimi deli. Ta- ko je v Kranju izdelal čoln iz smrekovega lubja. Na žagi so mu dali potrebno lubje, kupil si je le nekaj žice in žeblič- kov. Ko je bil čoln gotov, si je kupil malo prigrizka in od- veslal po Savi v Litvijo, kjer so ga burno pozdravljali. Čoln je podaril prijatelju, sam pa napravil drugega iz strešne le- penke. Fant pravi da bo na- pravil tudi jadralno letalo.

Stare slike so odkrili

Pri prenavljanju župne cer- kve v Mekinjah so našli na dve stari fresko slike, s kate- rih so pravilno odluščili omet. Slike sta lepi, visoki po dva me- tra in nekaj več kot pol me- tra široki in predstavljati sv. Ano in sv. Nežjo. Pri prvi je napisana letnica 1708, pri dru- gi pa samo črke M.A.C.S.V. — Slikar profesor Šubic je slike samo malo popravil, kjer so bile preveč obdrnjene in se- daj po več letih zopet krasiti božji hram.

Pretepel in ga nato odpeljal v bolnico

Na cesti pri Svečini je nastal prepri med šoferjem nekega tovornega avta in voznikom Ivanom Ropinom iz Slatine pri Svečinah. Šofer je zahteval da se voznik ogne na desno, voznik pa ni hotel. To je šoferja tako vznemirilo, da je voznika dobro premikastil in ga nato zapeljal v bolnico.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9.
zjutraj do 8:30 zvečer.

Najpripravnejši

MOLITVENIK ZA AMERIŠKE
SLOVENCE JE:

SLAVA MARIJI

(Spisal P. K. Zakrajšek.)

Tiskan v mastnem tisku, kakor
so te dve vrste v okvirju.

Vsebuje tri maše; raznevrstne molitve; križev pot; več litanij, pesmi in skupne molitve, ki jih rabijo društva pri skupnih obhajilih. Je zelo praktičen molitvenik.

Molitvenik je vezan na tri načine in stane:
Vezan v umetno usnje, zlata obreza\$1.00
Vezan v pristno usnje trde platnice, zlata obreza\$1.25
Vezan v fino usnje, vatrane platnice, zlata obreza\$1.50

Pri naročilih vedno omenite, katere vrste vezavo želite in za isto pošljite potrebni znesek, kakor navedeno v cenah.

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, -- Chicago, Illinois

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo po dnevnem kurzu in so dostavljene prejemnikom brez vsakega odbitka na dom potom pošte. Včeraj so bile na- desne cene:

V. Jugoslavijo:	V. Italijo:
Za: Din:	Za: Lit:
\$ 2.55..... 100	\$ 6.50..... 100
\$ 5.00..... 200	\$ 12.25..... 200
\$ 7.20..... 300	\$ 30.00..... 500
\$10.00..... 420	\$ 57.00..... 1000
\$11.65..... 500	\$112.50..... 2000
\$23.00..... 1000	\$167.50..... 3000

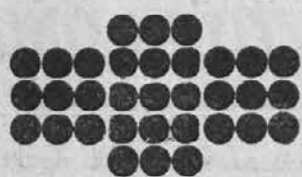
Pri večjih svotah poseben popust

Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 5.00 pošljite\$ 5.75
Za \$10.00 pošljite\$10.85
Za \$25.00 pošljite\$26.00

Vsa pisma pošljite na:
JOHN JERICH
1849 West Cermak Road
CHICAGO, ILL.

Tovarna novega človeka

POSLOVENIL LEOPOLD STANEK

"Če ste po obedu prosti, bi šla morda lahko na izprehod ob obrežju. Tako lepo je zdaj; vse cvete!"

Zadnji stavek je zvenel, kakor bi ga govoril šestnajstleten gimnazijec, in njegov glas je bil tako negotov, tako tresoč, da se je moral sam nase jeziti.

"Hvala lepa, toda ni mi mogoče. Moja prijateljica je težko bolna, moram ji streči," je odgovorila Tanja. Dala mu je še nekaj pojasnil glede listine, ki je ni bil popolnoma neoporečno sestavil, potem je odšla iz sobe.

Še dolgo potem, ko je Tanja odšla, je hodil tovariš Vladimirov po sobi sem in tja in od časa do časa mrmral nekaj predse. Bal se je priznati si, a bilo je vendarle tako: bil je zaljubljen v to malo deklico s temnorjavimi, velikimi, žalostnimi očmi, tako zaljubljen, da je bil za vse drugo čisto ravnodušen, da ni mogel misliti na nič drugega več kot na te oči, ki so ga včeraj tako osuplo gledale.

Tanja je komaj čakala konca delovnega časa. Zbrala je vse svoje moči, da bi nihče ne opazil, kako težka ji je bila vsaka minuta. Smehljala se je, če so z njo govorili. Mirno in potrpežljivo je razpravljala, če so jo telefonično klicali; toda čutila je, kako ji je to samozatajevanje od minute do minute mučnejše. Solze so jo hotele zadušiti, ustnice so ji začele trepetati. Okoli nje so bili ljudje; toda ona je bila sama kot brodolomec na zapuščenem otoku. Na vsem svetu ni bilo nikogar, ki bi ji mogel svetovati, pomagati, nikogar, ki bi mu mogla razkriti svoje srce!

Ali pa bi bila Tanja sploh mogla o tem s kom govoriti? Ali bi bila to sploh mogla storiti? To, kar se je z njo zgodilo, je vendar v njej nekaj razrušilo, jo ponižalo, razžalilo. Bilo ji je, kakor bi morala pred vsemi ljudmi na svetu zakriti obraz; sramovala se je same sebe in se bala dotakniti svojega lastnega telesa, ki ji je postalo kar nekam tuje. To, kar se je z njo zgodilo, je razpršilo vse predstave, ki jih je imela o sebi. Jasna in preprosta ji je bila vedno pred očmi bodočnost; natančno je videla pred seboj moža, s katerim naj bi nekoč združila svojo usodo. Zdaj pa je prišlo tako vse drugače! V hipu je minilo vse, je ugasnilo vse, o čemer je sanjala! Trdna tla, po kakršnih je doslej hodila skozi življenje, so se razmajala pod njo. Kje naj še najde oporo?

Tanja je imela doslej vedno spoštovanje do same sebe. Na življenje je gledala zelo resno, tako resno, da so se čutili ljudje, ki so jo pobliže poznali. Od same sebe je zahtevala vedno zelo veliko in to z vso strogostjo. Zaradi tega, kar se je z njo zgodilo, je ni zadela niti najmanjša krivda — in vendar je imela občutek, kot bi se morala zaničevati, ker se ni mogla obraniti. Čudno, na tovariša Vladimirova ni mislila skoraj nič. Bila je od nekdanjajena zanašati se sama nase in opravičiti sama s seboj. In tudi zdaj si je stokrat dejala, da mora sama v sebi zopet najti moč za nadaljnje življenje; toda tokrat je bilo tako težko, tako obupno težko. In če bi jo bil videl tovariš Vladimirov zdaj, ko je po zaključku uradne ure hitela k

obrežju reke, proč od ljudi, s solzami v očeh, trepetajočih usten kot majhen otrok, ki hoče jokati, bi ne bil spoznal samozavestne, odločne Tanje.

Tanja je hodila vzdolž reke vedno hitreje in hitreje. Hiše so bile že daleč zadaj; bilo je mesto, kjer so ljudje reko navadno zapuščali in krenili na pot, ki je držala nazaj v mesto. Toda Tanja je šla dalje. Steza je bila ozka; gosta trava je rasla na eni, svetlozelene tise so se sklanjale na drugi strani k vodi. Dišalo je po sveži zemlji in valovi, ki so udarjali ob breg, so peli drugačno pesem kakor tam gori kraj hrupnega mesta.

Tanja ni vedela, kako dolgo je hodila, kam je sploh hotela. Zavedala se je šele, ko je ugledala pred seboj staro, na pol razpadlo kapelico, ki je bila skoro čisto skrita za veliko tiso. Obstala je in zrla na reko, ki je zamolklo mrmraje valila rjave vode skopnelega snega. Strmela je na bele pene, ki so se tvorile tam, kjer so se temni valovi ob obrežju razbijali, in mrmrala predse:

"Ali mi je še živeti po vsem tem, kar se je zgodilo? Ali morem biti še kdaj vesela? Morem li še dalje misliti na bodočnost?"

Nikjer nobenega človeka. Samo zemlja s svojim vonjem, s svojim pomladnim dihom, zemlja, ki daje vsemu stvarstvu življenje in nikoli ne vpraša, čemu, zakaj. In voda in oblaki, ki so hiteli mrzlo in nebrizno mimo nje...

Zdaj šele je Tanja začutila, da je bila trudna, do smrti trudna. Noge so jo komaj še nosile. Sedla je na stopnice pred kapelico. In zdaj je v hipu razumela, zakaj je prišla baš semkaj, ne da bi se bila tega zavedala. To je bila kapela, h kateri jo je njena mati tolikokrat vodila, ko je bila Tanja še majhen otrok. Tu v travi se je igrala mati z njo in njenimi bratci in sestrkami; trgala je dehteče travniške cvetice, jih postavljala pred podobo angela varuha, ki mu je bila ta kapela posvečena, in potem je otrokom dolgo pripovedovala o njem, kako spremlja otroke s svojimi velikimi belimi perotmi in jih varuje z rokami, razpetimi nad njihovimi glavami.

Tanja se je naslonila na zid in z zaprtimi očmi mislila na to davno preteklo dobo; in tedaj se je spomnila od vseh podrobnosti prigode, ki se ji je zdela zdaj — sama ni vedela, zakaj — prav posebno pomembna. Takrat ji je bilo šest let. Bilo je na predvečer cvetne nedelje in mati ji je povedala, da angel varuh polaga v noči pred to nedeljo pridnim otrokom na stol darila. Mala Tanja je ležala v postelji in od razburjenja ni mogla zaspati; hotela je s svojimi lastnimi očmi videti angela varuha, kako bo prišel k nji, angela varuha, ki ga je tako zelo ljubila, ker je vse leto tako ganljivo, tako zvesto skrbel zanjo.

(Dalje prih.)

List "Am. Slovečec" je last nina katoliških Slovencev v Ameriki. Kdor podpira katoliški list "Am. Slovečec", podpira katoliške Slovence v Ameriki.

STAROKOPITNEŽI

Velečastiti gospod dr. Macassey, vikar vasice Mapledurham, nekega malega naselja, nedaleč od glavnega mesta Reading — grofije Bargs v Angliji, ne more razumeti, kako je mogoče, da je občina obdavčila zaradi izsuševanja vse občane, čeprav bodo imeli korist samo nekateri izmed njih.

Vaščani Mapledurhama smatrajo tudi električno razsvetljavo kot nepotreben luksuz in so tako, kakor njihovi pradedi, še vedno zadovoljni z oljnatimi svetilkami. Tudi sicer napravljajo občina Mapledurhama vtis, kot da bi bil nadomestila prestavljeni nazaj v petnajsto stoletje, v čas bojev med rdečo in belo rožo in v dobo kraljevanja Henrika VI., ki je ravno v ta okraj posebno rad hodil na lov. Vaščani so ponosni na svojo starokopitnost in ljubosumno čuvajo vse stare navade in odklanjajo vse, kar je moderno. S ponosom pripoveduje dr. Macassey, da je poklonil zvonec, ki visi v cerkvenem stolpu Viljem IV., kralj Anglije in Irske. Z velikim spoštovanjem pazijo vaščani Mapledurhama na svojo

staro brizgalnico, ki je še iz leta 1740 in menijo, da njihovala brizgalna nima para na božjem svetu. Nakup nove brizgalne bi pomenila grobo žalitev stare brizgalne. Sicer pa ljudje te male občine, ki prebivajo tu in ne pridejo zlepa prav nič boječi in neprijazni; nasprotno, vsi so močno navezani drug na drugega in se sestajajo najmanj vsako sredo pri svojih veseljih zabavah in plesu.

NAJVEČJI ARZENAL

Pri Chorleyu v Lancashieru, v osrčju Angleške, gradijo največji arzenal na svetu. Pri delu je zaposlenih 10.000 mož. Zgradbe so urejene tako, da jih je iz letala skoraj nemogoče opaziti.

Vse ozemlje tega ogromnega vojnega skladišča je za javnost zaprto. Delavce so pripekljali z vso opreznostjo in tajnostjo na lice mesta. Predsednik zveze gradbenih delavcev je nekemu londonskemu listu izjavil, da gre sploh za največjo gradnjo v zgodovini.

M. Klarich in sin

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

(Pooblašeni in zavarovani pogodbeniki in stavbeniki)

3121 S. Parnell Ave. CHICAGO, ILL.

Tel. CALumet 6509

Prevezamo vseh vrst stavbniških del, novih hiš, trgovin, tovarnih, sol, itd., kakor tudi razna popravila in modernizacije starih hiš. Osebo nadzorujemo vse naše delavce in vse naše delo popolnoma garantiramo za kakovost in solidnost. — Nasvete, proračune in načrte dajemo na zahtevo brezplačno. Naše cene so zmernice, a naše IME je vaša garancija.

P. S.: Danes je čas, da gradite! Zakaj bi plačevali najemnino — ko morete z istim denarjem odplačevati novo hišo. Vse informacije na zahtevo.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporni organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 45. LETO.

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4.000.000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116,71%.

K. S. K. Jednota ima nad 35.000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILU KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 43-letnega obstanka \$6.500.000.00.

GESLO K.S.K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. J. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko za \$250.00; \$500.00; \$1000.00; \$1500.00 in \$2000.00 posmrtnine.

V Mladinskem oddelku K.S.K.J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovane v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asement primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanja.

Član in članice nad 60 let starosti lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let starosti člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asementov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral (a) biti zavarovan (a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate podporni organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 59 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Pisano polje

J. M. Trunk

Enostavno.

"Bodimo brez Boga. Ne potrebujemo Boga". Tako pravi papež. Kaj, sam papež pravi tako? Nezaslišano. Ali smo že tako daleč prišli? Počasi in mirno. Papež pravi tako, pa pravi le, da drugi tako pravijo. Se lahko oddahnemo. Drugi pravijo tako in papež je omenil to pri nekem nagovoru. Ali smem še jaz eno reči?

Vsaj jaz bi rekel: Ako Boga ni, potem niti kričati ni treba: Bodimo brez Boga! Ne potrebujemo Boga. Če ni Boga, ste že tako brez Boga, čemu potem kričate? In če bi prav potrebovali Boga, ga nikoli ne bote imeli, ker ga od nikoder ne morete dobiti, ako Boga ni. Čemu kričati? Ako pa je Bog, osebnosti in živi Bog v nebesih, stvarnik vsega, kar obstaja, potem ga ne morete odstraniti, če se tako kričate, kakor so nekoč kričali Baalovi privrženci. Ognja ni bilo, ker Baala ni bilo, le kričanja je bilo, da nič kaj.

To bi bilo silno enostavno. Ako je Bog, je, ako ga pa ni, ga pa ni. Pa roba zopet ni tako enostavno: Ne gre za kako besedo, za prazen izraz ali puhlo označbo, za golo pojmovanje. Gre za življenje in za strogo in najodločnejšo smer v življenju, ako je Bog, Ako kričijo: Bodimo brez Boga, povejo prav s kričanjem, da je Bog, čemu bi drugače kričali, ampak življenja nečemo po tem Bogu, kakršno namreč ta Bog tirja, in zato vpijejo: Ne potrebujemo Boga, sami si uredimo in hočemo urediti življenje brez tega Boga, ali je Bog, ali ga ni, to nas ne briga. Styar je v nekem oziru enostavno, v nekem pa silno zapleteno, ker življenje je, je tu, živimo in živijo, o Bogu bi pa na sebi bilo vse eno, če je, ali če ga ni.

Daj sem bi bilo vse le bolj akademsko, kakor pravimo, ali teoretično, in teorija sama na sebi nima z življenjem opravka, je le akademsko razmotrivanje.

Življenje pa na sebi ni nobena teorija. Največja realnost je. Če je kaj realnega na svetu, je to, da živimo, da smo. In tega se zaveda pred vsem papež, ako nekaj spregovori. Tako smo zopet pri papežu, ker je življenje in papež govori za življenje. Tako-le je res papež govoril: "Vidimo danes učinke, rezultate v življenju tistih, kateri pravijo: Bodimo brez Boga. Na potre-

bujemo nobenega Boga". Zda je jasno. Življenje vidimo, pravi papež, drugo pravijo le drugi.

Kakšno je toraj življenje? Se je dosti tih, ki ne kričajo: Bodimo brez Boga! pa je že zdaj življenje prav pasje. Ampak isti kričajo pa zopet kričijo: Jutri bo, le malo počakajte, ko izrinemo iz ljudsk celu le prazen pojem "Bog" ali "bog", bo raj, harmonija, svoboda, bratstvo, mir... vse bo. Malo še počakajte, in nam pomagajte, da izgine celo beseda Bog. Mnogi verjamejo, vsi dan jih je več. V bodočnost nihče ne vidi, meni bi težko kdo verjel, ako bi rekel da bo jutri življenje še pod psom, ko je danes pasje to življenje, kakor se zdaj ljudje grizejo.

Vsaj za — me velja le: Ako je Bog, ga s kričanjem ne odstranite, če pa ni Boga, ga tudi noben papež ne more od nikod pricopati. Ako Bog je, je dosledno le, da mora biti vedno Bog med nami, če pa Boga ni, naj še papež začne kričati: Bodimo brez Boga! Vsaj jaz bi kričal na vse grlo. Kdo naj tudi prenaša to pasje življenje, kakršno je zdaj? Ampak. Papež ne bo nikoli in noben papež ne bo kričal, kakor kričajo drugi, ker Bog je. Da je življenje pasje, prihaja le od tega, da je Bog, pa ni božjega življenja pri ljudeh. Zato pravi papež pravilno: "We see today the results...vidimo, kako je. Danes vidimo, da je pravcati pekcl. pa pravijo kričajo, da bo jutri — raj? Vsaj dan je manj Boga, bi rekel, da je vsak dan več kričavec, da je Boga, pa je vsak dan več krla in če ne bo več Boga, niti kričati ne bo treba. pravijo isti kričati, da bo raj...in najdejo dosti takih, jim na besedo verujejo. Tudi to je kos sedanjega pasjega prav peklskega življenja. "See the results!"

PROMETNO SODIŠČE IME LO DOSTI DELA

New York, N. Y. — Ni manj kakor 1010 obtoževencev je bilo zadnji ponedeljek poklicanih na tukajšnje prometno sodišče zaradi raznih krstev prometnih predpisov. Vsi so bili kaznovani z globo in po končanem zasledanju je znesek, ki se je nabral, znašal \$1.781.

Oglasi v Amerikanskem Slovincu imajo vedno uspeh.

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO - SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Naročila za stenske koledarje

"AMERIKANSKEGA SLOVENCA" za l. 1939

sprejemamo do 1. novembra 1938

Na tisoče ameriških Slovencev naroči vsako leto STENSKI KOLEDAR "Amerikanskega Slovenca" svojim domačim, ali prijateljem in znancom v stari kraj. Naročite ga tudi Vi. KOLEDAR STANE S POŠTINO SAMO 20 CENTOV, kar lahko pošljete v Money order, znakah ali gotovini. Zraven pošljite pravilni naslov in ko bo koledar izšel, ga bomo odpravili na dani naslov.

Naročila sprejemamo za JUGOSLAVIJO in vse druge dele sveta. Le za Italijo ne, ker tam je dostava slovenskih tiskovin zelo netočna. — Naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,
Chicago, Illinois

Učbenik Angleškega jezika

Vsebuje SLOVNICO

in kratek SLOVAR.

Zelo praktična knjiga. Žepne oblike.

TA NOVI SLOVAR

ima posebno poglavje o ameriški angleščini. Slovar je priredil in sestavil znani profesor J. Molaček, ki je bil več let v Ameriki. — Knjiga ima 232 strani.

CENA:

Trdovezan v platno — \$1.50

Broširan mehko — \$1.25

Naročila s potrebnim zneskom je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois